

ulovbestemte adgang til at iværksætte erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til de såkaldte kommunalfuldmagtsregler er beskrevet i betænkning nr. 1153 af december 1988 om Kommunerne og Erhvervspolitikken. Lovforslaget medfører ingen ændringer i den heri beskrevne retstilstand.

6. En egentlig analyse af konsekvenserne for erhvervslivet af lovforslaget er vanskelig at foretage. Dette skyldes, at lovforslaget alene beskriver rammerne for erhvervsfremme, men ikke de konkrete tiltag baseret på en mere langsigtet erhvervspolitisk strategi. På baggrund af den foreslåede forenklede struktur i erhvervsfremmesystemet, som vil kunne give virksomhederne et bedre overblik over ordningerne, må det antages, at disse vil finde en mere effektiv anvendelse, både set ud fra et virksomhedsmæssigt og et erhvervspolitisk synspunkt. Der vil endvidere kunne opnås en bedre styring af erhvervsfremmebevillingerne.

De konkrete elementer i erhvervsfremmepolitikken vil blive evalueret. Der vil blive opstillet principper for Industriministeriets evalueringsarbejde for så vidt angår tilrettelæggelse, gennemførelse og organisering. Der vil i denne forbindelse bl.a. blive lagt vægt på tidlig tilrettelæggelse, resultatkrav og anvendelse af uafhængige evaluatore.

Det bemærkes, at finanslovforslaget for 1990 indeholder en besparelse på 6,5 mill. kr., heraf 5 mill. kr. i lønsum, for Industri- og Handelsstyrelsen, under henvisning til afbureaukratiseringsplanens forslag om forenkling af erhvervsfremmeordningerne og den tilhørende rådsstruktur. Den reducerede sekretariatsmæssige betjening, der følger den forenklede rådsstruktur, er således indbudgetteret på finansloven.

Som hidtil fastsættes midler til de enkelte ordninger på de årlige bevillingslove. For aktiviteter, der tidligere lå under Udviklingsfondet og som måtte blive ført videre efter Fondets nedlæggelse, vil de nødvendige midler ligeledes blive fastsat på de årlige bevillingslove.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Målsætningen om øget produktion i de udlands-konkurrerende erhverv kan på længere sigt kun opfyldes, hvis virksomhederne er i stand til at følge og drage fordel af udviklingen i handelsmønstre, markedsvilkår og de strukturændringer, der sker internationalt i produktions- og virksomhedsstrukturer. Vigtige udfordringer er EF's indre marked, internationalt virksomhedssamarbejde og udnyttelsen af de mindre virksomheders muligheder på baggrund af de forventede strukturændringer.

Bestemmelsen fastlægger det overordnede formål med Industriministeriets erhvervsfremme. Målgruppen er erhvervslivet i bred forstand, dog ikke primærproduktionen inden for landbrug og fiskeri. Den forskydning, der i de senere år har fundet sted fra produktionserhverv til service, påvirker, at den traditionelle forståelse af målgruppen må udvides. Serviceerhvervene har stor og stigende betydning for bruttonationalproduktet og valutaindtjeningen og dermed for de balanceproblemer, erhvervslivet skal være med til at løse, og falder derfor naturligt inden for forslagens formål.

Indsatsen over for specifikke problemer, barrierer eller strukturforhold vil være tids- og situationsbestemt. Lovgivningen kan derfor ikke – uden at undergå hyppige ændringer – entydigt fastlægge, hvor og hvordan der skal sættes ind. Områder, for hvilke der skal tilvejebringes forskellige faciliteter og opstilles diverse tilbud, på hvilken måde disse skal indsættes, og med hvilke midler opgaverne skal udføres, forudsættes derfor fastlagt som en del af Regeringen overordnede erhvervspolitik.

De områder, som erhvervsfremmeindsatsen i de kommende år primært forventes at rette sig mod, er angivet i nr. 1-4. Erhvervsfremmeindsatsen tager udgangspunkt i, at de væsentligste udfordringer, som erhvervslivet vil blive stillet over for, er kravet om øget internationalisering og tilpasning til de strukturændringer, der sker internationalt i erhvervslivet.

Danske virksomheder er små i international sammenhæng. Erhvervsfremmepolitikken må fortsat tage højde for dette forhold og sikre, at der etableres den fornødne infrastruktur med henblik på udvikling og udnyttelse af viden på det teknologiske, ledelsesmæssige og markedsmæssige område, jf. nr. 1.

Af mindst ligeså stor betydning er det, at erhvervsfremmepolitikken tilrettelægges med henblik på at fremme virksomhedernes eksport og internationalisering, jf. nr. 2.

I nr. 3 understreges behovet for en betydelig udvidelse af forsknings- og udviklingsindsatsen i virksomhederne og for erhvervsfremmende foranstaltninger til støtte heraf.

Endelig fremhæves i nr. 4 behovet for en indsats, som kan fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforholdene og den samfundsmæssige udvikling. Herunder hører også den nødvendige tilpasning til miljøet med henblik på at sikre en bæredygtig udvikling.

Til § 2

Bestemmelsen opregner de væsentligste statslige aktiviteter til styrkelse af erhvervsudviklingen. Begrebsmæssigt består erhvervsfremme dels af foran-